Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Sayı: 4 • Temmuz/Ağustos 2021

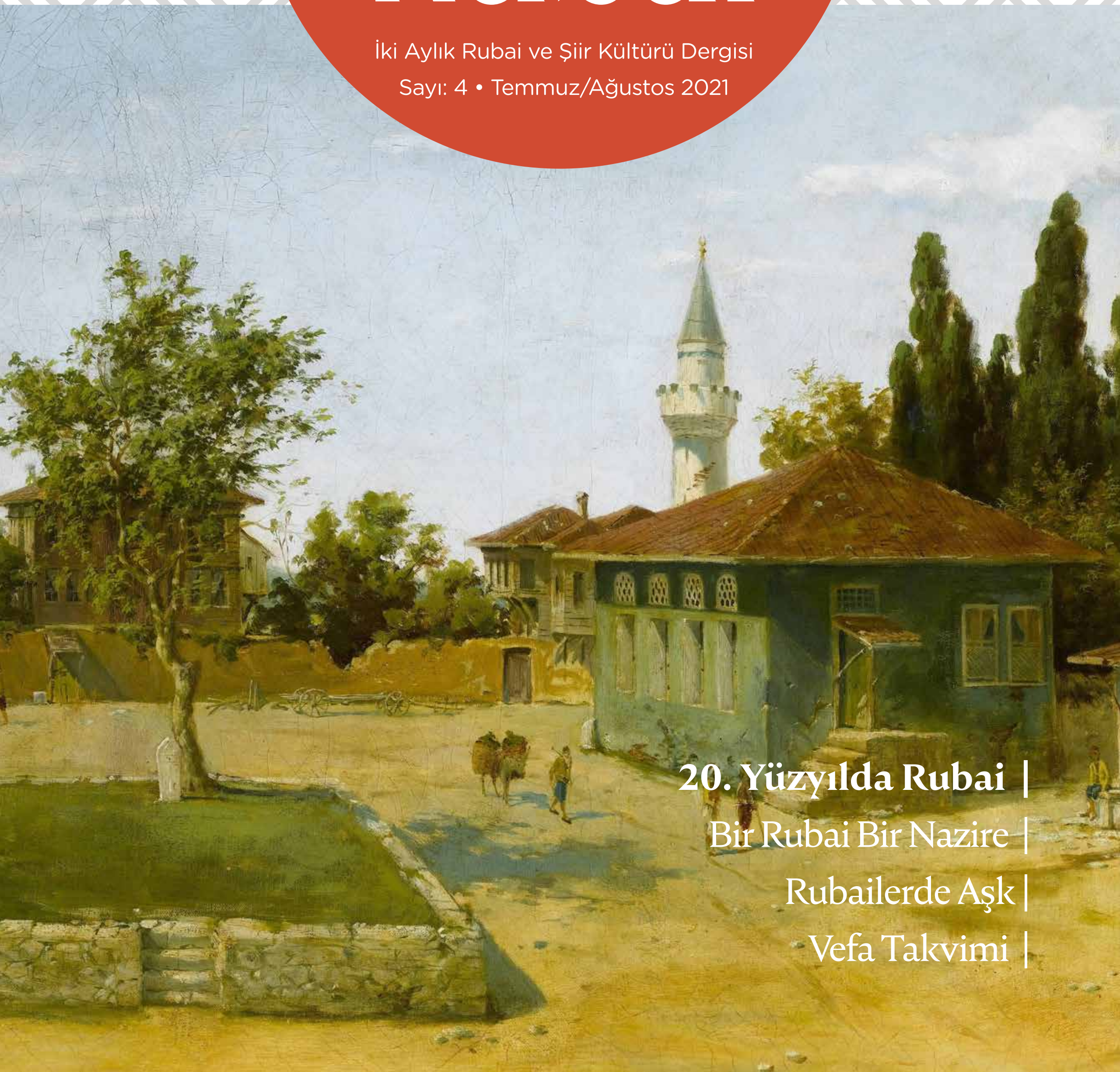

20. Yüzyılda Rubai |
Bir Rubai Bir Nazire |
Rubailerde Aşk |
Vefa Takvimi |

Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Sayı: 4 • Temmuz/Ağustos 2021

www.rubaidergisi.com

Yayın Yönetmeni : **Ahmet Ziya Kahraman**
Yayın Danışmanı : **Tacettin Şimşek**
Son Okuma : **İbrahim Duran**
Web Geliştirici : **Adil Bayram**

Şiirlerin ve yazıların sorumluluğu şair ve yazarlarına aittir. Tanıtım ve tahlil amacıyla kullanılacak küçük bölümler dışında dergi iktibas edilmemelidir. Her hakkı mahfuzdur.

Şiir Bilgisi
Şiir Dili

Rubainin Değerli Dostları,

"Şairlerimizi birer aruz ve hece şiiri yazmaya mahkûm edelim, doğru düzgün yazamayanları ihraç edelim."

Attilâ İlhan'ın bir nüktesi bu. Yoksa kimse kimseyi şiir dünyasından kovmuyor. Ama fiziğin, müziğin, estetiğin ve matematiğin zor olduğu yerde şiirin kolay olması tuhaftır. Bale, resim, heykel, tiyatro, mimarî de zordur; hatta hikâye, roman, deneme de. Öyleyse şiir kolay olmamalıdır. Şiir sevgisi şiir bilgisiyle taçlanmalıdır.

Bugünün şiirini yazacağız. Belki aruzu ve heceyi kullanmayacağız. Ama aruz, hece gibi ölçüleri, bu ölçülerle kaleme alınmış nazım biçim ve türlerini bilmenin zararı var mı?

Elbette Türk şiirinin bugün ulaştığı dil güzelliğini ve söyleyiş zenginliğini kullanacağız. Bugün Osmanlı Türkçesine benzer bir sözlükle şiirler kaleme almak en azından gülünçtür. Başlığını "gazel" ya da "rubai" koymamız, yazdığımız metinlerde ölü bir dil kullanmamızı gerektirmiyor. Yazarken aruz ölçüsünü tercih etmiş olsak bile.

Dördüncü durakta yine birlikte olmanın sevincini yaşıyoruz. İlgi ağının ve teveccüh yelpazesinin genişlemesinden dolayı mutluyuz.

Bugün son sözü 20. yüzyılın rubai üstadı Yahya Kemal (1884-1958) söylesin:

Dünyada ne ikbal ne servet dileriz

Hatta ne de ukbada saadet dileriz

Aşkın gül açan bülbül öten vaktinde

Yârânla tarab yâr ile vuslat dileriz

Yeni sayıda buluşmak ümidiyle.

Bismillah.

20. Yüzyılda Rubai

Tacettin Şimşek

> Türkçenin söyleyiş güzelliği, inceliği ve zenginliğiyle taçlanan rubailerde Yahya Kemal, "hikmetten fazla şiiri andıran" coşkulu söyleyişiyle rubai nazım şeklini âdeta kanatlandırır.

Servetifünûn ve Fecriâtî topluluklarıyla millî edebiyat mensupları rubaiye ilgi göstermezler. Bu durum, ilk iki grubun rubainin işleyiviyle barışık olmamasına, üçüncüsünün ise hece ölçüsünü ve memleketçi çizgiyi benimsemiş olmasına bağlanabilir.

Cumhuriyet Dönemi, rubainin diriliş çağıdır.* Rubaiyi dirilten Mesih nefesi ise Yahya Kemal'e aittir. *Yahya Kemal,* rubai nazım şeklini edebiyatın gündemine taşımakla yetinmemiş; dönemin kimi şairleri üzerinde öncü, yönlendirici, teşvik edici rol oynamıştır (Çetin, 2012, s.40). Şairin *Rubaîler ve Hayyam Rubaîlerini Türkçe Söyleyiş* adlı kitabında 54'ü *Ömer Hayyam*'dan, 1'i *Urfî*'den tercüme, 40'ı kendi kalem mahsulü olmak üzere toplam 95 rubai yer alır.

Yahya Kemal'in kaleminden çıkmış 40 rubaiden biri olan ve *"Yâ Rab ne müsâvâtı ne hürriyyeti ver"* dizesiyle başlayan rubainin Fransızcadan çeviri olduğunu da kaydetmek gerekir (Alkan, 2005, s.485).

Yahya Kemal'in *Bitmemiş Şiirler*'inde ikisi sözcük düzeyinde eksik kalmış dört rubai çe-

* Geniş bilgi için bk. Nurullah Çetin, Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirinde Rubai, 2.Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara 2012.

virisi daha vardır. İlki, ikinci dizesinde kapalı-açık-kapalı üç hecelik boşluk bulunan rubaidir.

Beyhûde elem çekme sakın şâd yaşa
Bîdâd yolunda ..... dâd yaşa
Mâdâm cihânın sonu bir yokluktur
Sen kendini yok farz edip âzâd yaşa (Beyatlı, 1976, s.38)

(Rubaide boş bırakılan yer "daima", "her vakit", "her zaman", "âdil ol" gibi söz ya da söz gruplarıyla doldurulabilir. Boşluk "her zaman" söz grubuyla doldurulduğu takdirde rubainin düzyazıya çevrilmiş hâli şöyle olur: *Boşuna üzülme sakın, mutlu yaşa. Zalimler içinde her zaman adil yaşa. Mademki dünyanın sonu yokluktur. Sen kendini şimdiden yok sayıp özgür yaşa!*

Aynı rubainin Sabahattin Eyuboğlu tarafından hece ölçüsünün 11'li kalıbıyla yapılan çevirisi şöyledir.

Dert çekme boşuna hep gül de yaşa;
Zulüm yolunda hakkı bul da yaşa;
Sonu yokluk madem bu dünyamızın
Yok bil kendini, özgür ol da yaşa. (Ömer Hayyam, 2003, s.190)

Türkçenin söyleyiş güzelliği, inceliği ve zenginliğiyle taçlanan rubailerde *Yahya Kemal,* "hikmetten fazla şiiri andıran" coşkulu söyleyişiyle bu nazım şeklini âdeta kanatlandırır. *Yahya Kemal*'in rubaileri insan ömrü, yaşama sevinci, fanilik duygusu, sonsuzluk arzusu, dostluk, rintlik, tarihe sığınma, İstanbul'un fethi, zevk, eğlence, şarap, şiir, mu-

sikî temaları çevresinde örülmüştür. *Hayyam*'dan nakledilen rubailer ise tercüme gibi değil, Türkçe söylenmiş gibidir.

Yahya Kemal'in rubailerinden 7 tanesi (*Bilmem kime yahut neye uyduk gittik, Bir merhaleden güneşle derya görünür, Çepçevre bahar içinde bir yer gördük, Dünyada ne ikbâl ne servet dileriz, Eslâf kapıldıkça güzelden güzele, Her rind bu bezmin nedir encâmı bilir, Yokmuş o hayâl ettiğimiz âleme yol) Râkım Elkutlu (3), Münir Nurettin Selçuk (4), Fehmi Tokay (1) ve Fethi Karamahmudoğlu (1)* tarafından sırasıyla *rast, uşşak, yegâh / muhayyer, hüzzam, muhayyer, sûznak / beyatî, ısfahan* makamlarında dokuz kez bestelenmiştir (Öztuna, 1990, s.540-541).

Şair, yarısı Ahreb, diğer yarısı Ahrem kalıplarından olmak üzere toplam on rubai vezni kullanmıştır. En çok kullandığı üç kalıp *mef'ûlü mefâîlü mefâîlün fa'* (29 rubai), *Mef'ûlü mefâîlü mefâîlü fa'ûl* (27 rubai) ve *mef'ûlü mefâilün mefâîlün fa'* (15 rubai) şeklindedir.

Muallim Feyzi, Müstecâbîzâde İsmet, Üsküdarlı Talât, Abdullah Cevdet, Hüseyin Dâniş, Hüseyin Rifat, Abdulkadir İzmirli, Rıfat Ahmet, Rıza Tevfik Bölükbaşı, Feyzullah Sacit, Ahmet Hayyat, İshak Refet, M. Fuad Köprülü, Rıfat Moralı, İbrahim Alâaddin Gövsa, Abdurrahim Zapsu, Kilisli Rifat, Necmi Tarkan, Abdülbaki Gölpınarlı, Asaf Hâlet Çelebi, Vasfi Mahir Kocatürk, Sabahattin Eyuboğlu, Hamit Dilgan, Muhyiddin Raif Yengin, Orhan Veli, Cemil Miroğlu, Ahmet Aymutlu, Hüseyin Karakan, Ali Nihad Tarlan, Ahmet Necdet, M. Nuri Gençosman, Hamamizâde İhsan, Yakup Kenan, Cemal Yeşil, Ahsen Gürtin, İsmail Emiroğlu, Ruhi Tok, Sadık Hidayet, İsmet Nadir Atasoy, Feyzi Halıcı, Necdet Tandoğan, Hilmi Yücebeş, Sadık Cennetoğlu, Ahmet Özkan, Rüştü Şardağ, Yılmaz Öztuna, A. Kadir [Meriçboyu], Celal Kırlangıç, Ali Güzelyüz, Ali Gültekin, Mehmet Kanar, Ahmet Kırca, Zekâi-Nuriye Yiğitler, İsmet Nadir Atasoy, Aluş Yenidoğan, Yılmaz Yeşildağ ve Ozan Sağdıç Hayyam rubailerini Türkçeye kazandıran diğer isimlerdir. Yalçın Aydın Ayçiçek de Hayyam'ın Türkçeye çevrilmiş 300 rubaisini yeniden yazmıştır (2004).

Anılan isimler arasında *Hamamizâde İhsan, Yahya Kemal*'in dost çevresinde bulunmuş, *"rubai vezniyle tercüme"* ettiği ve ölümünden on sekiz yıl sonra kitap olarak yayımlanan *Rubaiyyât-ı Ömer Hayyâm* (İstanbul 1966) adlı eseri yanında, *Divan*'ında (İstanbul 1928) yer verdiği 29 rubaisiyle de önemli bir isimdir (İsen ve Canım, 1989, s.15, 263-268).

Abdullah Cevdet, Hüseyin Rifat'ın *Rubaiyyât-ı Hayyâm ve Manzum Tercümeleri* kitabı için yazdığı mektupta, çevirilerin rubai vezniyle yapmasının daha iyi olacağını bildirdikten ve Türkçede rubai vezninin pekâlâ kullanılabildiğini söyledikten sonra kendi

yazdığı bir rubaiyi örnekler:
Başımda yanan hasretine tac derim
Râhında düşüp ölmeye mîrac derim
Hem şâir-i âzâde ve hem bende-i hüsn
Ben gönlüme şâhinşeh-i muhtac derim (Abdullah Cevdet, Hüseyin Dâniş, Hüseyin Rıfat, 2000, s.412)
Son dönemde Harun Öğmüş, Hayyam'ın kırka yakın rubaisini aruzla Türkçeye kazandırmıştır.
Örnek:
DÖRT UNSUR MEVZUU
Tâ çend hadîs-i penc u çâr ey sâkî?
Müşkil çi yegî, çi sad hezâr ey sâkî!
Hâkîm heme, çeng feşâr ey sâkî!
Bâdîm heme, bâde biyâr ey sâkî! (Ömer Hayyam)

Dört unsur mevzûu yeter ey sâkî!
Beş hâsse ondan da beter ey sâkî!
Ölsek de çözülmez bu derin mes'eleler,
Sen durma getir şarâbı, ver ey sâkî! (Öğmüş, 2013, s.601)

Türk rubai edebiyatında *Yahya Kemal*'i, en çok rubai yayımlayan şair sıfatıyla *Ârif Nihat Asya* izler. İki mısradan oluşan dokuz örnek sayılmazsa, *Ârif Nihat*'ın on şiir kitabına dağılmış 54'ü yarım mısralı toplam 1843 rubaisi vardır (Yıldız, 1997, s.239).
"Bir rubai çığırı" açtığını hatta *"bir rubai rönesansı"* başlattığını söyleyen *Ârif Nihat,* rubainin çerçevesini genişletmiş; rubailerinde tabiat, hayat, aile ve toplum temalarını işlemiş; kültürü, efsaneleri, şehirleri ve coğrafyası ile bütün bir memleketi rubainin dünyasına taşımıştır (Yıldız, 1997, s.240). Karşılıklı konuşmalardan rubai kurmak ve her rubaiye ayrı bir başlık koymak, *Ârif Nihat*'ın bu nazım şekline getirdiği yeniliklerdir. (*Yahya Kemal* 40 rubaisinden 18'ine isim koymuş, 12 rubaide ithafları başlık yapmış, 10 rubaide ise yalnızca nazım şeklinin adını yazmakla yetinmiştir. Nihad Sami Banarlı, Halûk Şehsuvaroğlu, Cemal Yeşil, Adnan Adıvar, Mustafa Şekip Tunç, Fuad Bayramoğlu ve Vehbi Eralp, *Yahya Kemal*'in rubai ithaf ettiği isimlerdir.)
Rıfkı Melûl Meriç de *"binlerce rubai"*siyle ustalar arasında anılır (Çetin, 2012, s.42). "*Türk edebiyatında onun kadar çok ve güzel rubai yazmış başka bir sanatkâr yoktur*" diyen Timurtaş, *Rıfkı Melûl* için *"son devrin rubai üstatları Muhyiddin Raif, Yahya Kemal ve Ârif Nihat'ı geçmiştir."* iddiasında bulunur. Şairin *"rubaideki kudretini"* kanıtlamak için bir örnek verir:
"Yalnız ne çocuklar gibi vâhî sevmek
Hem sade ne maddî ne ilâhî sevmek
Ömrümce süren tek ve uzun rü'yâda
Sevmek... sevmek... nâmütenâhî sevmek..."
(1964, s.18-19, akt. Kara, 2005, s.635).

Timurtaş'ın andığı *"binlerce rubai"*den yalnızca 14'ü, şairin dostu Hilmi Ziya Ülken tarafından şerh edilerek *Rubaiyyât-ı Melûl I* adıyla 1951'de basılmıştır (Kara, 2005, s.622). Kara'nın yazısında *Rıfkı Melûl* imzalı 13 rubai örneklenmiştir. Dinçer, Haydar Ali Diriöz'den Fatih Köksal aracılığıyla kendisine ulaşan yayımlanmamış 53 rubaiyi edebiyat dünyasına sunmuştur (2017, s.60).

Rıfkı Melûl, Türk edebiyatında "müstezadlı rubai"nin de ilk örneklerini vermiştir (Tevfikoğlu, 1986, s.44).

Rubainin cazibesi, Garip ön sözüyle şiirden vezni, kafiyeyi ve redifi kovmayı deneyen *Orhan Veli*'yi bile etkilemiştir. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın *"aruzu kullanmadaki ustalığı"*nı takdir ettiği (1977, s.115) şair, ömrünün son yıllarında sekizi Hayyam'dan, biri Mevlâna'dan tercüme, ikisi de telif olmak üzere ardında 11 rubai bırakmıştır.

Örnek:

Ömrün o büyük sırrını gör bir bak da
Bir tek kökü kalmış ağacın toprakta
Dünya ne kadar tatlı ki binlerce kişi
Kolsuz ve bacaksız yasayıp durmakta. (Kanık, 1994, s.132)

Cemal Yeşil 204, *Rıfat Necdet Evrimer* 197, *Fuad Bayramoğlu* 150, *Muhyiddin Raif Yengin* 114 rubai ile Cumhuriyet Dönemi Türk şiirinin en çok rubai yazan şairleri arasında yer alırlar.

Ümit Yaşar Oğuzcan, 3'ü *Mevlâna*'dan çeviri 156 rubaisini *Yüz Yıl Yanarım Yanmayı Öğrendimse* adlı kitabında toplamıştır. Oğuzcan'ın rubaileri aşk, sevgi, rintlik, hayat, ölüm, yaşama sevinci, inanma ihtiyacı, talihten yakınma, haksızlığa isyan gibi temalar çevresinde döner.

Kaynaklar

Abdullah Cevdet, Hüseyin Dâniş, Hüseyin Rıfat (2000). *Ömer Hayyam-Rubailer.* (haz ve çev. M. Kanar). İstanbul: Deniz Kitabevi.

Alkan, E. (2005). *Şiir sanatı*, İstanbul: İnkılâp Kitabevi.

Ayçiçek, Y. A. (2004). *Hayyam'ın Türkçe yüzü-Üçyüzü ve içyüzü*. İstanbul: Can Yayınları.

(Beyatlı), Y. K. (1976). *Bitmemiş Şiirler*. İstanbul: İstanbul Fetih Cemiyeti Yayınları.

Çetin, N. (2012). *Cumhuriyet Dönemi Türk şiirinde rubai*. (2.Baskı). Ankara: Akçağ Yayınları.

Dinçer, F. (2017). *Rıfkı Melûl Meriç'in yayımlanmamış rubaileri*. The Journal of Turkic Language and Literature Surveys (TULLIS), 2(2), ss.57-76.

İsen, M., Canım, R. (1989). *Hamamîzâde İhsan-Hayatı, Eserleri ve divanı*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

[Kanık], O. V. (1994). *Bütün Şiirleri.* (22.Baskı). İstanbul: Adam Yayınları.

Kara, M. (2005). *Dervişin hayatı Sûfînin kelâmı.* İstanbul: Dergâh Yayınları.

Öğmüş, H. (2013). *Ömer Hayyam Rubâîleri.*

Ömer Hayyam (2003). *Dörtlükler-Rubailer* (çev. Sabahattin Eyuboğlu). İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Öztuna, Y. (1990). *Büyük Türk mûsikîsi ansiklopedisi II.* Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Tanpınar A. H. (1977). *Edebiyat üzerine makaleler.* (2.Baskı). İstanbul: Dergâh Yayınları.

Tevfikoğlu, M. (1986). *Rıfkı Melûl Meriç.* Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

Yıldız, S. (1997). *Ârif Nihat Asya'nın şiir dünyası.* İstanbul: MEB Yayınları.

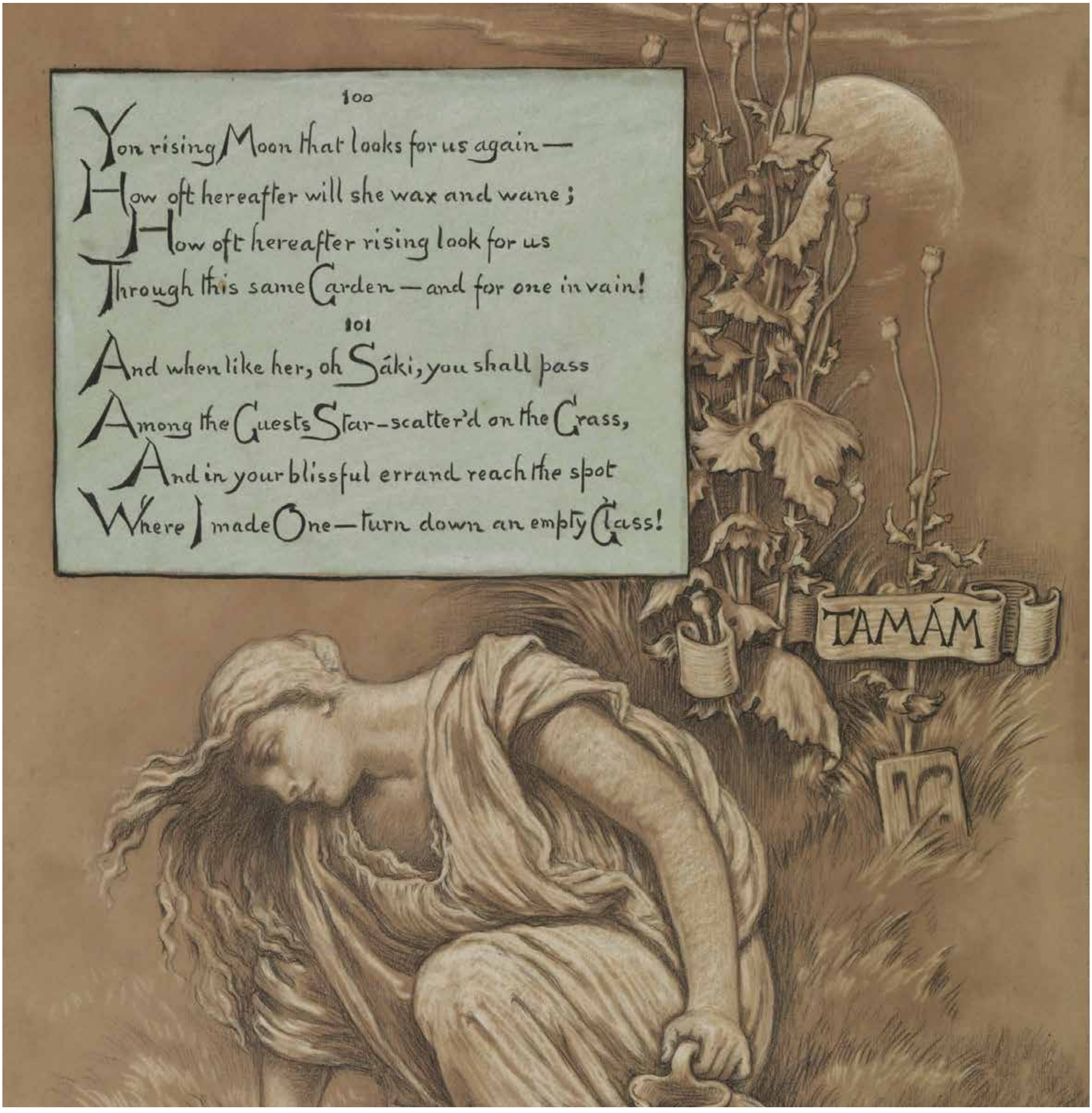

(Illustration for Rubáiyát of Omar Khayyám) In Memoriam, Elihu Vedder, 1884. Smithsonian American Art Museum.

YILMAZ KARAKOYUNLU

(doğ. 26 Nisan 1936)

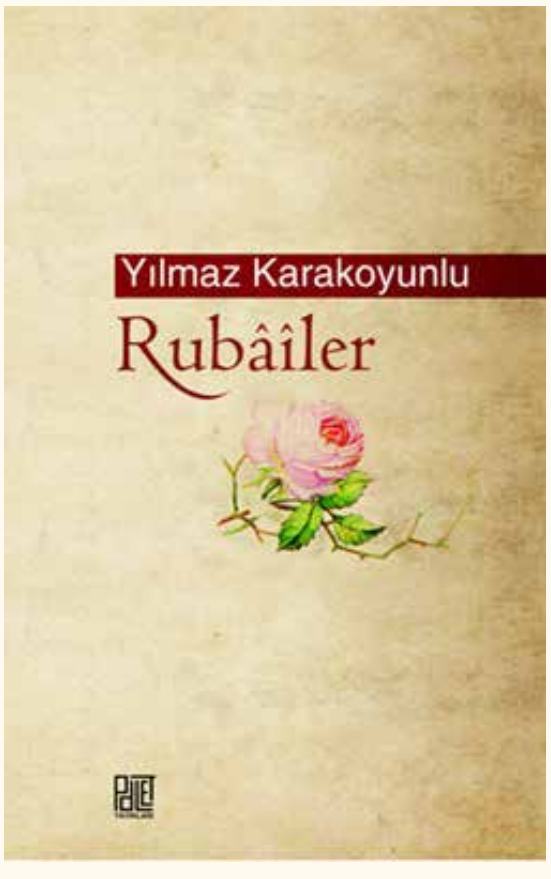

Şair, yazar, diplomat, siyasetçi.

İstanbul'da doğdu. Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesini 1955 yılında, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini 1959 yılında bitirdi. İstanbul Üniversitesinde doktorasını tamamladı.

TBMM XX. ve XXI. Dönem İstanbul Milletvekilidir. Anavatan Partisi Genel Başkan Yardımcılığı görevini üstlendi. Ecevit Kabinesinde Devlet Bakanı ve Hükûmet sözcüsü olarak TRT, Anadolu Ajansı, Basın Yayın Genel Müdürlüğü, Özelleştirme İdaresi Başkanlığında sorumlu olarak görev aldı. Evli ve iki çocuk babasıdır.

ESERLERİ:
Salkım Hanımın Taneleri, Üç Aliler Divanı, Güz Sancısı, Çiçekli Mumlar Sokağı, Yorgun Mayıs Kısrakları, Ezan Vakti Bethoveen, Mevsimler Eskidi Biraz, Serin Kızın Gökkuşağı, Mor Kaftanlı Selanik, Ekinler Gece Büyür, Rubâîler.

Sır kalmamış artık; o "erenlik" bitmiş.
Hür sevgilerin coştuğu şenlik bitmiş.
Yıldızları yorgun gece çökmüş; eyvah!..
Cennet sona ermiş ve esenlik bitmiş...

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

(1926-1984)

Şair, bankacı.

Tarsus'ta doğdu. 1946 yılında Eskişehir Ticaret Lisesini bitirdi. Ardından Türkiye İş Bankasına bankacı olarak girerek Adana, Ankara ve İstanbul'da çalıştı. Halkla ilişkiler müdür yardımcısı görevinde iken hizmette otuz yılını doldurunca kendi isteğiyle Haziran 1977'de emekliye ayrıldı. İstanbul'da kendi adını taşıyan bir sanat galerisi kurdu.

Şiir hayatına 1940'ta Yedigün şairleri arasında başladı. Şiirleri, şiir plakları, şarkı sözleri ve yergileriyle tanınır. Genellikle Faruk Nafiz Çamlıbel duyarlılığında ve aşk, ayrılık, özlem temaları ekseninde çoğalttığı şiirini, 1973 yılında büyük oğlu Vedat'ın ölümü onu hayatın boşluğu, ölüm ve acı gibi derinliklere, öz ve biçim yoğunlaştırmalarına yöneltti. Şairlik başarısını, daha etkili, aruzla yazdığı rubailerinde gösterdi.

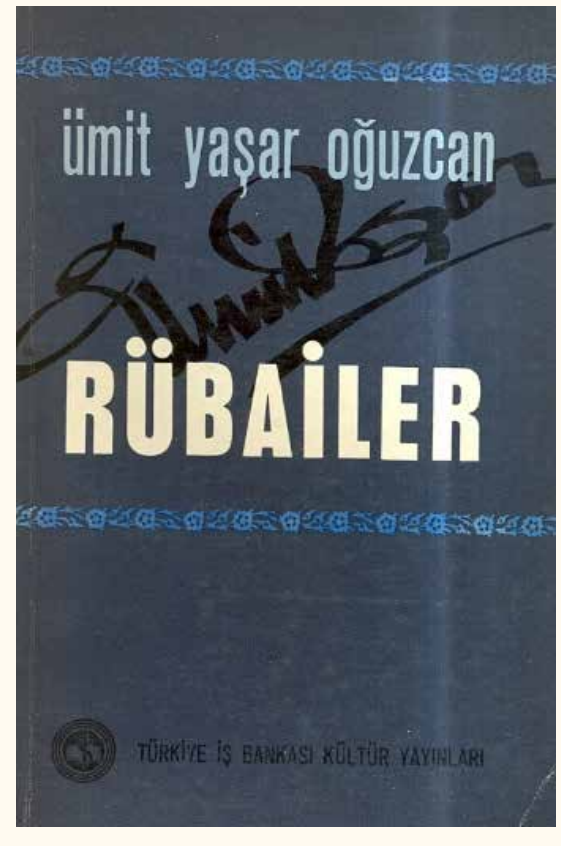

BİR DAMLA DEDİM, SEN BANA DERYA VERDİN

Bir damla dedim, sen bana derya verdin
Her ânıma renk, ömrüme mana verdin
Yıllarca o tek mutluluğun girmediği
Dünyamı yıkıp bir yeni dünya verdin.

NÂZIM HİKMET

(1902-1962)

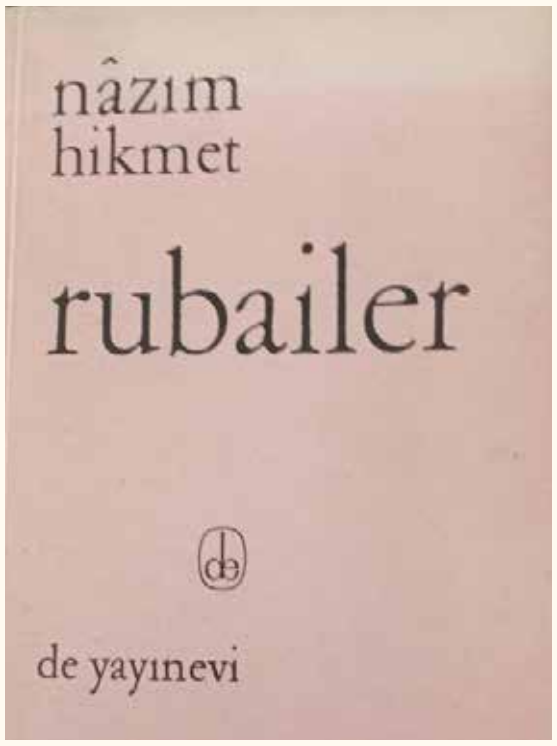

Şair ve yazar.

Hikmet Bey ve Celile Hanım'ın oğlu olarak Selânik'te dünyaya geldi. Babası Hikmet Bey, çeşitli illerde valilik yapmış olan Nâzım Paşa'nın oğludur. Annesi Celile Hanım ise, Hasan Enver Paşa ile Leylâ Hanım'ın kızıdır.

Nâzım, ilk eğitimini annesi ve sıkça şiirli toplantılar düzenleyen, kendisi de bir mevlevi şairi olan büyükbabası Nâzım Paşa'dan almıştır.

Çeşitli gazete ve dergilerde yazıları, şiirleri yayımlandı. Kitapları basıldı. Siyasi sebeplerle SSCB'ye kaçtı ve çok istediği hâlde ömrünün sonuna kadar hasretini çektiği yurduna dönemedi.

Serbest tarzda yazdığı dörtlüklerini *Rubailer* adında bir kitapta toplamıştır.

İnsan
ya hayrandır sana ya düşman.
Ya hiç yokmuşsun gibi unutulursun
ya bir dakika bile çıkmazsın akıldan...

CEMAL YEŞİL

(1900-1977)

Şair, yazar, bürokrat.

Babası Tabip Binbaşı İbrahim Ethem Bey'in Bağdat'ta görev yaptığı sırada doğdu. 1921 yılında Mülkiye'den mezun oldu.

20 Ekim 1923 tarihinde Maliye Müfettiş Muavinliği'ne tayin edildi. 1924 yılında staj için bir yıl süreyle Fransa'ya gönderildi. 1938-1942 yılları arasında Maliye Bakanlığı Müsteşarlığı, 1942-1947 yılları arasında Başvekâlet Müsteşarlığı, 1947 yılında Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, 1951-1956 yılları arasında Kâbil Büyükelçiliği, 1956-1960 yılları arasında Budapeşte Büyükelçiliği, 1960-1962 yılları arasında Dışişleri Bakanlığı Başhukuk Müşavirliği, 1962-1965 yılları arasında Varşova Büyükelçiliği görevlerinde bulundu. 1965 yılında emekli oldu.

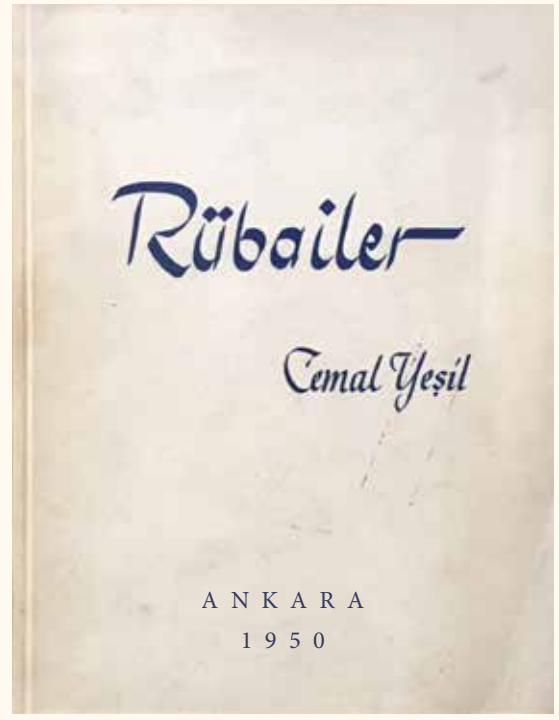

Mülkiye Marşı'nın güfte yazarıdır. Fransızca ve İngilizce bilmekteydi.

Amatör fotoğrafçılık ve sinema ile uğraşmayı bir tutku haline getirmişti. Varlık ve Hisar dergileri başta olmak üzere çeşitli dergilerde şiirleri ve rubaileri yayımlanmıştır.

VAR YOK

Yelkenler açık, beklediğim rüzgâr yok;

Bağ bahçe yolum, el yetişir dallar yok.

Bir gün de bakarsın yel eser, dal eğilir;

"Çok geç!" diyecek kadar zamanım var yok.

ÇOCUK ve RUBAİ

Sevgili Arkadaşlar,

Açık heceyi, kapalı heceyi biliyorsunuz artık.

Hatırlayalım kısaca: Ünlülerle biten hecelere açık, ünsüzlerle biten hecelere kapalı hece diyorduk. “Mavi” kelimesindeki â, “buse” kelimesindeki û ve “hile” kelimesinde î gibi uzun ünlülerle biten heceleri de kapalı hece sayıyorduk.

Arif Nihat Asya’nın bir dörtlüğüne bakalım.

YOR	GAN		Dİ	YE		ÖR	TÜN	DÜ		KA	RAN	LIK		SU	LA	RI
SON		UY	KU	YA		DAL	DIK	ÇA		I	ŞIK		YOL	CU	LA	RI
AY	VUR		DU	ĞU		AK	ŞAM		TE	PE	LER	DEN		DE	Nİ	ZE
AY		MA	Vİ	Sİ		DÜŞ	LER	LE		DO	LAR		UY	KU	LA	RI

Dizelerdeki heceler nasıl sıralanıyor? KKAAKKAAKKAAK

(Kapalı heceleri K ile açık heceleri A ile gösterdik. Dizenin son hecesinin açık da olsa her zaman kapalı sayıldığı kuralını unutmayalım.)

Son heceye kadar iki kapalı iki açık hece peş peşe sıralanmış. (Sıralama her zaman böyle düzenli olmaz. Dize içinde ve sonunda bazen açık kapalı heceler yer değiştirebilir. İleride ondan da söz ederiz.)

Her dizedeki heceleri dikey olarak yani sütun sütun karşılaştırdığımızda sağlamasını yapmış oluruz.

Karşılaştıralım:

Birinci dizenin ilk hecesi “yor”, ikinci dizenin ilk hecesi “son”, üçüncü ve dördüncü dizelerin ilk hecesi “ay”... Yani hepsi kapalı hece...

Dört dizenin ikinci heceleri de “gan”, “uy”, “vur”, “ma” (“Mavi” kelimesinde a sesi uzun olduğu için kapalı).

Her dizenin üçüncü ve dördüncü heceleri sırasıyla “di-ye”, “ku-ya”, “du-ğu”, “vi-si”. Gördüğünüz gibi iki açık hece... Devamını siz karşılaştırır mısınız?

Dörtlüğün bir özelliğine daha bakalım: Birinci, ikinci ve dördüncü dizelerin sonundaki “suları”, “yolcuları”, “uykuları” kelimeleri arasında ses benzerliği; yani kafiye/uyak var. Üçüncü dizenin sonundaki “denize” kelimesi diğerleriyle benzerlik taşımıyor. Bu nedenle ona serbest diyoruz. Bunu bir şema ile gösterirken aaxa şeklinde yazıyoruz. Yani birinci, ikinci ve dördüncü dizeler birbiriyle uyaklı, üçüncü dize serbest.

Özetle Arif Nihat Asya’nın dörtlüğü, aruz ölçüsüyle yazılmış bir rubaidir.

İyi okumalar dileğiyle hemen şuraya sizin için bir rubai iliştirelim şimdi.

Sevgiyle ve sağlıkla kalın.

AĞIR ÇANTA

Tacettin Şimşek

Ben poççiğim abi şimdi
sen barbaşısın
Annem de diyor ki
bence çakmak taşısın
Yalnız gidemem değil mi
ben çok küçüğüm
Gelsin de
benim çantamı filler taşısın

poççik: Bar oyununda sonda olan oyuncu.

barbaşı: Bar oyununda sıranın başında yer alan oyuncu.

BİR RUBAİ BİR NAZİRE

Jan Matejko'un 1444 Varna Savaşını betimleyen tablosu. (Wikipedia)

BİR RUBAİ

Çık tayy-ı zaman et açılır her perde!
Bir devr geçir istediğin her yerde.
Ben hicret edip zamanımızdan yaşadım,
İstanbul'u fethettiğimiz günlerde.

Yahya Kemal Beyatlı

BİR NAZİRE

Ustam Yahya Kemâl'in büyük şair olmanın sırrına ışık tutan bir rubaisine nazire:

TILSIMLI TAÇ

Doğumunun yüzüncü yılında
Büyük üstad Yahya Kemal'in aziz ruhuna...

Ah nerde Kemâl o tâc o devlet nerde?
Kim tılsımı çözmüş ki açılsın perde!
Mısrâ mısrâ aştın o serhadleri sen,
Hükmün sürüyor sınırsız iklimlerde...

Bekir Sıtkı Erdoğan

Türk Edebiyatı-Yahya Kemal Anıt Sayısı, Sayı: 134, Aralık 1984, s.11

Rubai Tamamlama

Bir önceki sayımızda yaptığımız rubai tamamlama çağrısına gelen cevaplar şöyle:

Tacettin Şimşek

Yıldız Yağmuru
İlhamdı asil duyguların en ulusu
En tutkulusuydu hem de en coşkulusu
Ben gönlümü gök kubbeye açsam şimdi
Yıldız dökülür bahtıma gökler dolusu

Şahitler
Aşk olmalı âlemdeki en zorlu geçit
İster dağa şarkı söyle ister çöle git
Dağlar biliyor Ferhat'ın efsanesini
Kays'ın kara sevdasına çöller şahit

Tayyib Atmaca

Yıldız Yağmuru
Solmuş yüzü sanki gonca bir gülkurusu
En tutkulusuydu belki en coşkulusu
Şimşek çakıverse yağsa yağmur yüzüme
Yıldız dökülür bahtıma gökler dolusu

Şahitler
Aşk olmalı âlemdeki en zorlu geçit
Her dağ yamacında saklı bir harlı geçit
Dağlar biliyor Ferhat'ın efsanesini
Hasret kayalardan göğe bir sırlı geçit

Ahmet Ziya Kahraman

Yıldız Yağmuru
Güllerde çiçeklerin doyumsuz kokusu
En tutkulusuydu hem de en coşkulusu
Bir kez duyabilsem onu şeydâ gibi ben
Yıldız dökülür bahtıma gökler dolusu

Şahitler
Aşk olmalı âlemdeki en zorlu geçit
Sarp surların ardında çıkan paslı kilit
Dağlar biliyor Ferhat'ın efsanesini
Beyhude hayal kurma, yitip gitti vakit

Bu sayının tamamlanacak rubaileri ***Yeniden*** ve ***Bir Baharın Ardından*** başlıklarını taşıyor. Vezin ve kafiye düzenine uyarak, konu bütünlüğünü gözeterek bu rubaileri tamamlamaya çalışınız.

Tamamlamış olduğunuz rubaileri bize rubaidergisi@gmail.com adresinden gönderebilirsiniz.

Yeniden

.....

Kalbinde eğer harlı ateş yansa bugün

.....

Tekrar gemiler dağlara tırmansa bugün

Bir Baharın Ardından

Issız yuvamın her yanı sevginle dolu

.....

İmalı bakışlar ve çatık kaşlarla

.....

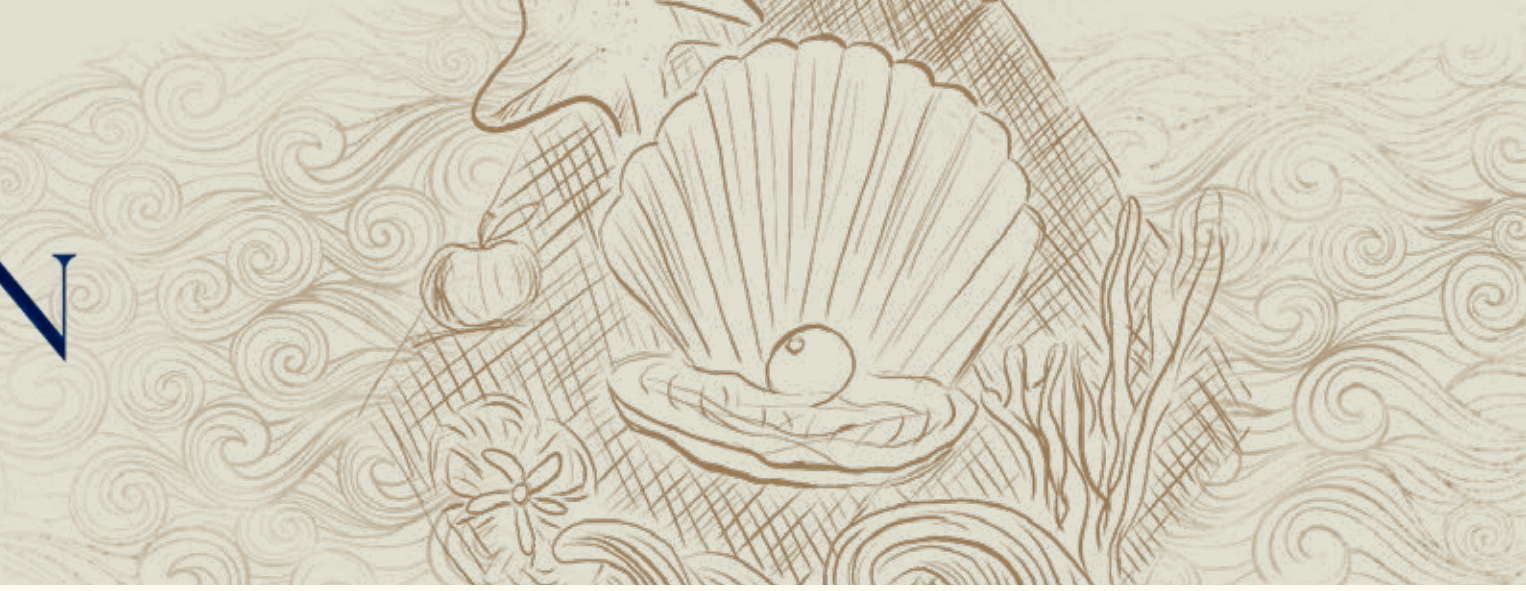

Az Öz Söylemek

Şairler içinde
ben de bir söz diyeyim
Sevdaya
gönüllerde yanan köz diyeyim
Binlerce şiir söylemenin
âlemi yok
Ben her ne diyorsam diyeyim
öz diyeyim

O Hüzün Bu Sevinç

Dil şahlara layık inci söyler
burada
Mor yaşlıyı
mavi genci söyler burada
Her şey konuşur
şiir yazar türkü yakar
Dağ hüznü
deniz sevinci söyler burada

Şiir/Siz

Ustam Bekir Sıtkı Erdoğan için

Aşkın kitabında
soylu bir iz kaldı
Ses vermede
kalbin dili âciz kaldı
Bir puslu Ağustos günü
hem "Hancı" garip
Hem "Kışla" "Bahar"sız
ve şiirsiz kaldı

(öl. 24 Ağustos 2014)

Sonsuzluk Yolcusu

Ağabeyim Osman Gündüz'ün vefatına tarih

Bayram deme
yaprak
dökü-
müymüş
düpedüz
Dünyaya veda içinse erkendi henüz
Yüz sevgi **beş** özlem çıkarıp tek dizeden
Sonsuzluğa yolculandı Osman Gündüz

(öl. 13 Mayıs 2021)

Sır Kahvesi

Bir gün aşarak Kafdağı'nın zirvesini
İçmiştik Eyüp'ten acı sır kahvesini
İstanbul'a Gâlib gibi sevdalanarak
Bulduk yeniden has şiirin öz sesini

Aynalar

Pul pul dökülür sırrı derin aynaların
Çağlar boyu tek ahdi hüzün aynaların
Sessiz ve zamansızca göçüp hep gidiyor
Sathındaki yüzler kararan aynaların

Gözlerimiz

Hülyana dokundukça ışır gözlerimiz
Bir kuş gibi sevdanı taşır gözlerimiz
Gündüzleri renksiz ve ışıksız görünür
Lakin gece ay parçasıdır gözlerimiz

Derviş Yunus

Seslerle örülmüş diye bir aşk konusu
Seyrettim umarsız yedi gün okyanusu
Gözyaşları yetmez onu döndürmeye ah!
Küstürdü seher yelleri derviş Yunus'u

AŞKİSTAN

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

I

Aşkın kanı günlerce yıkar bakma, bizi,
Sen kendine bak ah güzelim takma bizi,
Kaç söz yarasından geçerek geldi gönül,
Yandıksa bu yetsin bize sen yakma bizi.

II

Bizden koparılmış taze bir gül sesidir,
Yanmakta olan kaç baharın bestesidir,
Kaç mûcize gökten yağıyor baksana sen;
Renkler bize Hakkın verilen meyvesidir.

Vefa Takvimi

Âvâzeyi bu âleme Dâvûd gibi sal
Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş

Rivayet odur ki şiir, söz kadar eskidir. Kadim çağlarda insanlar, sözlerinin akılda kalıcı olmasını ister. Bunun için cümlelerini benzer sesler kullanarak inşa ederler. Böylelikle şiir ortaya çıkar. Yani şiir bir bakıma ölümlü olan insanın, sesini öldükten sonra da duyurma çabasıdır. Bu sayımızdan itibaren adı rubai ile anılmış şairlerin adlarını zikretmeye çalışacağız. İsmini unuttuklarımız, gözümüzden kaçanlar olabilir. Peşinen bağışlanmayı diliyoruz. Güzeli arayan tüm şairlere; şiirle güzelleşen, şiiri güzelleştirenlere selam olsun.

TEMMUZ AĞUSTOS AYLARINDA DOĞUM/ÖLÜM TARİHİ OLAN, RUBAİ YAZMIŞ ŞAİRLER

Rubai ailesi olarak

doğumunun 95. yıl dönümünde **Ümit Yaşar Oğuzcan**'ı,

ölümünün 29. yıl dönümünde **Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu**'nu,

ölümünün 7. yıl dönümünde **Bekir Sıtkı Erdoğan**'ı,

ölümünün 1. yıl dönümünde **Cahit Öney**'i rahmetle anıyor;

doğumunun 79. yıl dönümünde **Muhsin İlyas Subaşı**'na sağlıklı bir ömür diliyoruz.

Rubailerde Aşk

M. Sait Çalka

Klasik Türk şiirinin başkahramanı, âşık karşısında iktidar sahibi olan en güçlü karakter sevgilidir. Âşık üzerinde mutlak bir otoriteye sahip olan bu sevgili, gönül ülkesinin sultanıdır. Bu özelliği ile birlikte makamı gökler katında, güzellikte bir benzeri olmayan, ulaşılmaz olduğu için âşığın ancak hayaliyle yetindiği kurgulanmış ve soyutlanmış bir tiptir. Sevgilinin âşığa karşı acımasız oluşu, sürekli cevr ü cefa etmesi, âşığı ah ve gözyaşı içinde bırakması ise bu kurgunun bir başka yönünü oluşturur. Bu aşk kurgusu âşığı olgunlaştırma eksenindedir (Gönel, 2010, s.208).

Daha çok mutasavvıfların dilinde, birçok tariflerle karşımıza çıkan aşk, temelde ilahî aşk ve beşerî aşk olmak üzere iki şekilde ifade edilmiştir. İlahî aşka genellikle hakikî aşk, beşerî aşka ise mecazi aşk denilmiştir. Burada kaçınılmaz olarak aşk, dolayısıyla da sevgili ikiye ayrılmaktadır. Mecazi olanın hakikî olanı anlamada köprü vazifesi göreceği, aşkın tarif edilemeyeceği, kalbe gelen manaların ancak işaret ile anlatılabileceği düşüncesi bu ayrımın temelini oluşturur (Gönel, 2010, s.210).

İlahî aşkı konu alan rubailere bakıldığında, genel bir kanı olarak Allah'ın kâinatı yaratma sebebinin dahi "aşk" olduğu zikredilir. Bu yönüyle Allah'ın birliğini konu alan birçok rubaide Allah'ın hem sevilen yani maşuk hem seven yani âşık hem de aşkın ta kendisi olduğunun altı çizilir.

Ma'şûk sen u aşk sen u âşık sen
Azrâ sen ü kûh-ken sen ü Vâmık sen
Geh dîde-i âşık içre seyran edici
Geh gamze ile gönülleri sârık sen (Nâtıkî) (Özer, 2006, s.586).

(Âşık olunan sen; aşk sen; âşık olan sensin. Azra sen; dağı kazan [Ferhâd] sen; Vâmık sensin. Sen, bazen âşığın gözünde gezinir bazen de yan bakışınla gönülleri çelensin.)

Yukarıda da belirttiğimiz gibi ilâhî/hakîkî aşkta şairlerin meftun oldukları, yoluna baş koydukları, önünde secdeye kapandıkları, ona yaklaştıkları için çoğu zaman kınandıkları, bir bakışı (tecellisi) için canlarını feda ettikleri sevgili Allah'tır.
İlâhî aşkı terennüm eden şairler bu yönleriyle, "Onlar Allah'ı severler, Allah da onları sever." ayetini kendilerine şiar edindikleri söylenebilir.

Sanman beni ol mâh-likâyı severim
Yâ neşve-i câm-ı gam-zidâyı severim
Ser-cümle sıfât-ı Hak bilüp eşyâyı
Esmâya bakup Zât-ı Hudâyı severim (Sâbir Mehmed) (Duru, 1994, s.244).

(O ay yüzlüyü sevdiğimi sanmayın; ben gamı silip parlatan kadehin keyfini severim. Eşyanın tümünü Allah'ın sıfatları [olarak] bilirim ve Allah'ın isimlerine bakarak O'nun zatını severim.)

Âşık/şair için sevgili, çile çekmeye, ilden ile sürülmeye, cahiller ve bigânelerce kınanmaya, bedenini yay, gönlünü ise ok yapmaya ve gece gündüz aşkıyla sarhoş olmaya değer biridir.

Ben mest-i müdâm-ı bâde-i aşk oldum
Bezm-i gama pâ-nihâde-i aşk oldum
Yârin çile-i muhabbetinde şeb ü rûz
Kaddim ham olup kepâde-i aşk oldum (Yahyâ Nazîm) (Ertürk, 1996, s.345).

(Ben aşk şarabının daimî sarhoşu oldum; gam meclisine aşk (ile) ayak basanlardan oldum. Gece gündüz sevgilinin muhabbet çilesinde, boyum iki büklüm olup aşkın kepazesi oldum.)

Âşığın sahip olduğu ilahî aşk hâli, aslında herkesin katlanabileceği bir durum değildir. Ayıplanan ve herkesçe anlaşılamayan âşık, sıkıntı çektikçe aşka olan bağlılığı artar, Maşuktan gelecek her türlü eziyete göğüs gerer, sıkıntılara katlanır. Bir yönüyle âşık aşk mesleğinin âdeta bir kahramanıdır.

Her muğrem-i 'aşk bâd-ı âh esdiremez
Her bâsil-i cân-fidâ serin kesdiremez
Çoktur gül-i handânı gülistân-ı gamıñ
Baksın yine ammâ anı kes diremez (Halepli Edîb) (Mum, 2004, s.1203).

(Her aşk tutkunu ah rüzgârı estirmez. Canını feda eden her kahraman başını kestirmez. Gam gülistanının açılmış gülen gülü çok olur; ancak ona bakan her kimse onu toplayamaz.)

Âşık her ne meşakkat ve çile çekse de hiçbir zaman aşkının bitmesinden, aşk derdinin deva bulmasından yana değildir. Zira mecazi aşkın hakiki aşka dönüşmesinden yana bir ümidi söz konusudur

Fuzûlî'nin "Yâ Rabb belâ-yı aşk ile kıl âşinâ beni / Bir dem belâ-yı aşktan etme cüdâ beni / Az eyleme 'inâyetini ehl-i derdden / Yâni ki çok belâlara kıl mübtelâ beni" (Ayan, 2014, s.171) ile başlayan meşhur manzumesinde yaptığı münacât sufi rubai şairleri için bir nevi aşkın

niyazı hâlini aldığı söylenebilir.

Yâ Rab bana lutf eyle mürüvvet eyle
Bî-çâre dil-i zâruma şevkat eyle
Bî-aşk koma âlem-i fânîde beni
Yâ Rab mecazımı hakîkat eyle (Subhî-zâde Feyzî) (Gündüz, 1997, s.131).

(Yâ Rab! Bana lütfunu gösterip yardım eyle. İnleyen bu çaresiz gönlüme şefkat eyle. Fani âlemde beni aşksız bırakma. Yâ Rab! Mecazi aşkımı hakikat eyle.)

Sufi şairlerin rubailerinde aşka dair en dikkat çeken değerlendirmeler arasında, kâinatta var olan her şeyin aşk ile vücuda geldiği ile ilgili yapılan değerlendirmelerdir. Onlara göre hava ile su, yaz ile kış, elhasıl fena ve beka aşkın neticesinde yaratılmışlardır.

Gülşende olan âb [u] hevâ 'aşk iledir
Hep gerdiş iden sayf ü şitâ 'aşk iledir
Efsürde edip âbı ider bezmi müzâb
El-kıssa fenâyile bekâ aşk iledür (Nev'î-zâde Atâ'î) (Kuzubaş, 2007, s.220).

(Gül bahçesindeki olan hava ve su aşk iledir. (Her yıl) dönen yaz ve kış aşk iledir. Suyu donduran, muhabbet meclisini eriten aşktır; elhasıl fena ve beka aşk iledir.)

Sufi rubai şairlerine göre ehl-i kalbin aşkı, dünyada oluşmuş bir hâlet olmaktan öte ezel meclisinde yani Bezm-i elestte verilen söz ile meydana gelmiş bir hâlettir. Âşıklar için bu aşk hâleti, bir nevi kendi ihtiyarları dışında gerçekleşmiştir.

Biz cismimizi fenâr-ı aşk eylemişiz
Bu cânı sipend-i nâr-ı aşk eylemişiz
Hayr u şer-i dünyaya nigâh eylemeziz
Biz tâ ezel ihtiyâr-ı aşk eylemişiz (Halil Nûrî) (Güler, 2009, s.383).

(Biz cismimizi aşk feneri yapmışız; bu canı aşk ateşinin misafirhanesi eylemişiz. Dünyanın hayır ve şerrine bakmayız; biz tâ elest meclisinden aşkı dilemişiz.)

Hâlık ideli bisât-ı sun'ın tertîb
Cân u dil-i âvâreme aışk oldı nasîb
Eczâ-yı vücûdumı Hakîm-i ezelî
Gûyâ ki benüm aşkdan itmiş terkîb (Yahyâ Nazîm) (Ertürk, 1996, s.322).
(Yoktan yaratan yaratıcı, sanatlı döşemesini düzenlerken benim âvâre olan can ve gönlüme aşk nasip etmiş. Mutlak hikmet sahibi olan ezelî hekim, vücudumun maddelerini aşktan meydana getirmiş.)

Mecazi yani beşerî aşkı işleyen şairlerin rubaileri incelendiğinde ise söz konusu aşkın ve sevgili profilinin divan şiirinin âşıkane üslupla söylenmiş şiirlerdeki genel temayülün dışına pek çıkılmadığı görülür. Yani sevgili, güzellikte Yusuf, huri, melek ve periyle; cömertlik ve hükmetmede Süleyman, sultan ve şahla; parlaklık ve erişilmezlikte güneş, ay ve yıldızla (Gönel, 2010,

s.215); istiğnasında, âşığa çektirdiği eziyetlerde ise zalim, kâfir, cani ve put gibi sıfatlarla anılır.

Ger olsa kişi kaşı karası birle
Söz yahşı durur ciğer yarası birle
Zülf ü yüz ü vasfını bitür-min tün ü kün
Altun varak içre köz karası birle (Şiban Han) (Karasoy, 1989, s.286).
(Kişi eğer kara kaşlısıyla birlikteyse ciğer yarasıyla söylenen söz güzel olur. (Öyle bir hâlde) sevgilinin saç ve yüzünün vasıflarını altın kâğıda gece gündüz yazmaktan gözlerine karalar inse o vasıflar bitirilmez.)

Ol hûş-rübâ o bî-emân ol cânî
Ol âşıkın âfet-i cism ü cânı
Bir nîm nigâh-ı işve-âmîzi ile
Gavgaya düşürdü cümle ins ü cânı (Halepli Edîb) (Mum, 2004, s.1215).
(O aklı baştan alan, kendisine güvenilmeyen o cani, âşığın canının ve bedeninin felaketi olan sevgili var ya! Nazlı bir bakışıyla tüm insanları ve cinleri birbirlerine düşürdü.)

Hatta bazı rubai şairlerinin sevgiliden, sevgilinin istiğnasından, zulmünden ve cefasından şikâyet ettikleri bazı örneklerinde şikâyeti abartarak sevgiliye beddua dahi okudukları görülür.

Bakmam yüzüne nergis-i fettânına da
Serv-i kadine sîb-i zenahdânına da
Cânımdan usandırdı beni şîvelerin
Lânet sana da hüsnüne de ânına da (Osman Nevres) (Kaya, 2010, s.537).
(Ne yüzüne ne de o fettan gözlerine; ne selvi boyuna ne de gümüş çenene (bir daha) bakmam. Nazın beni canımdan usandırdı, sana da güzelliğine de cazibene de lanet olsun.)

KAYNAKLAR:

Ayan, Hüseyin (2014). *Leylâ vü Mecnûn-Fuzûlî*, Istanbul: Dergâh Yayınları.

Duru, Necip Fazıl (1994). *Sâbir Mehmed, Hayatı-Eserleri-Edebî Kişiliği ve Divanı'nın Tenkitli Metni* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi SBE, Konya.

Ertürk, Şaziye Kayhan (1996). *Yahyâ Nazîm Divanı V, İnceleme-Metin* (Yayımlanmamış Doktora Tezi, Erciyes Üniversitesi SBE, Kayseri.

Gönel, Hüseyin (2010). "*Divan Şiirinde Sevgiliye Dâir*", Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 5/3, Summer.

Güler, Mehmet (2009). *Halil Nûrî Divanı Edisyon Kiritik-İnceleme* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Cumhuriyet Üniversitesi SBE, Sivas.

Gündüz, Erol (1997). *Suphi-zâde Feyzî Divanı* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İnönü Üniversitesi SBE, Malatya.

Karasoy, Yakup (1989). *Şiban Han Divanı* (İnceleme-Metin), (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Gazi Üniversitesi SBE, Ankara.

Kaya, Bayram Ali (2010). *Osman Nevres ve Divanı*, İnceleme-Metin, Ankara: Akçağ Yayınları.

Kuzubaş, Muhammed (2007). *Atâî'nin Alemnümâ (Sâkinâme) Mesnevisinin Karşılaştırmalı Metni ve Konu Bakımından İncelenmesi* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ondokuz Mayıs Üniversitesi SBE, Samsun.

Mum, Cafer (2004). *Halebli Edîb Divanı, İnceleme-Tenkitli Metin, Cinaslar Sözlüğü* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Hacettepe Üniversitesi SBE, Ankara.

Özer, Sait (2006). *Natıkî Divanı-Karşılaştırmalı Metin, İnceleme* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Cumhuriyet Üniversitesi SBE, Sivas.

(Mehmet Sait Çalka, Divan Şiirinde Rubâî, Kriter Yayınları, İstanbul 2015, s.356-361)

Rubai Kitaplığı

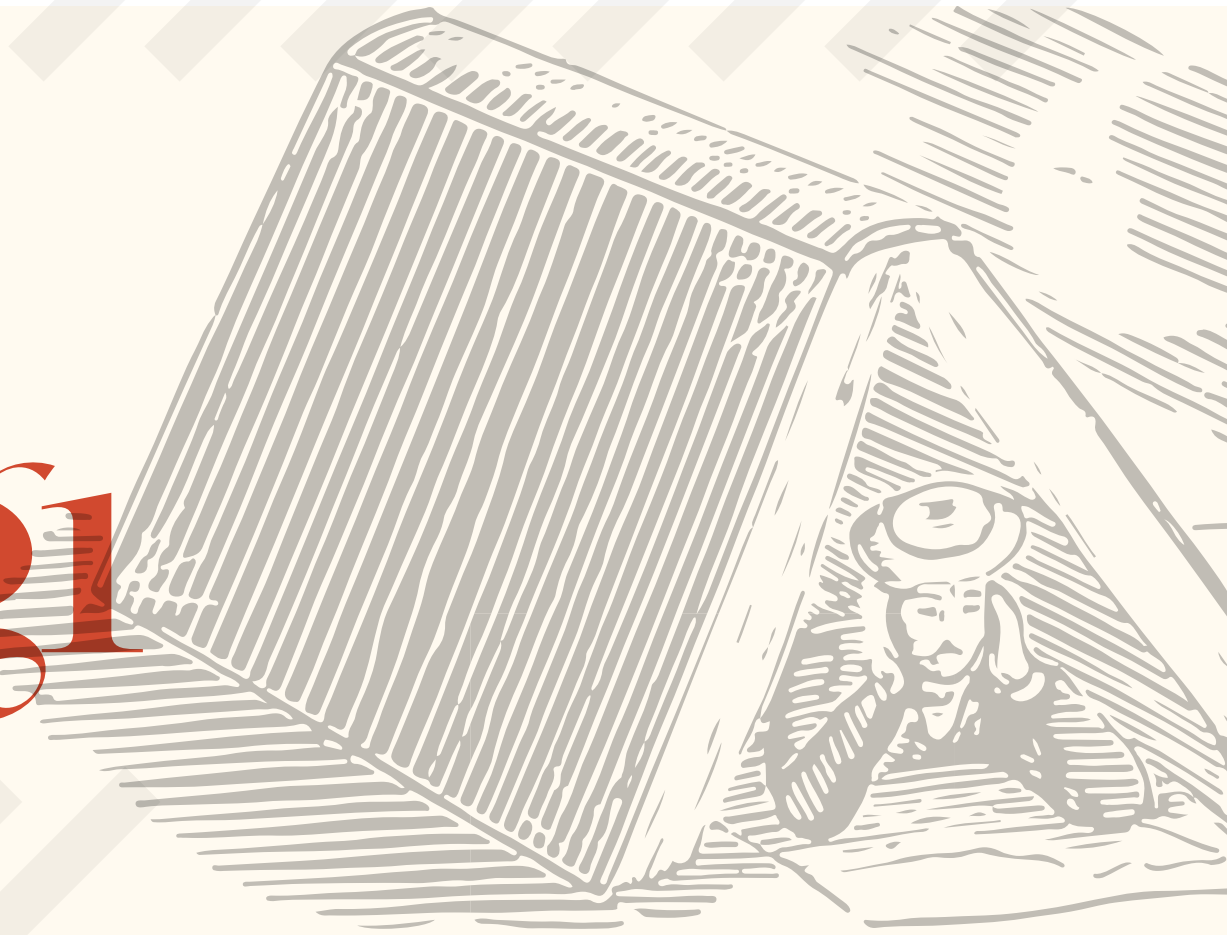

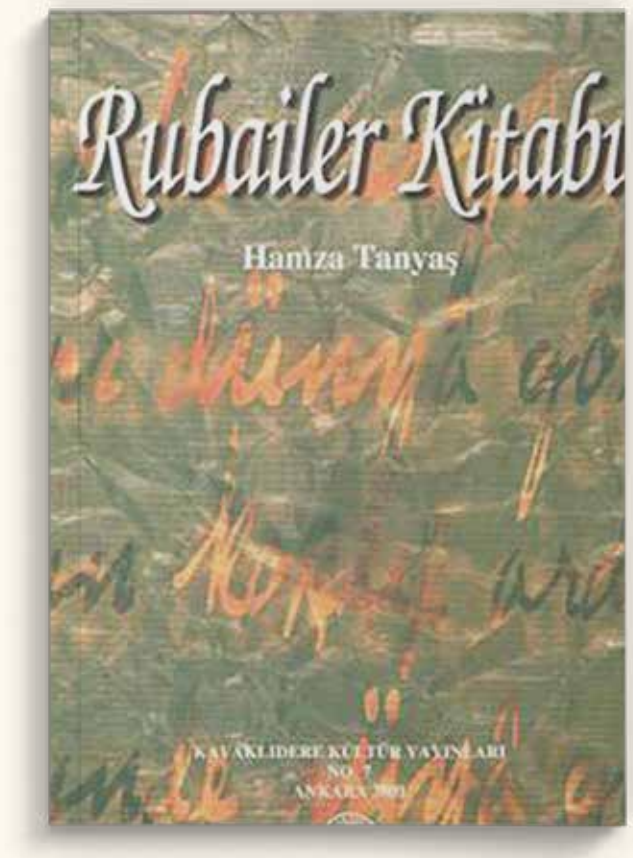

Rubailer Kitabı

Şairi	: Hamza Tanyaş
Yayınevi	: Kavaklıdere Kültür Yayınları
Basım Yeri	: Ankara
Basım Yılı	: 2001
Sayfa Sayısı	: 179

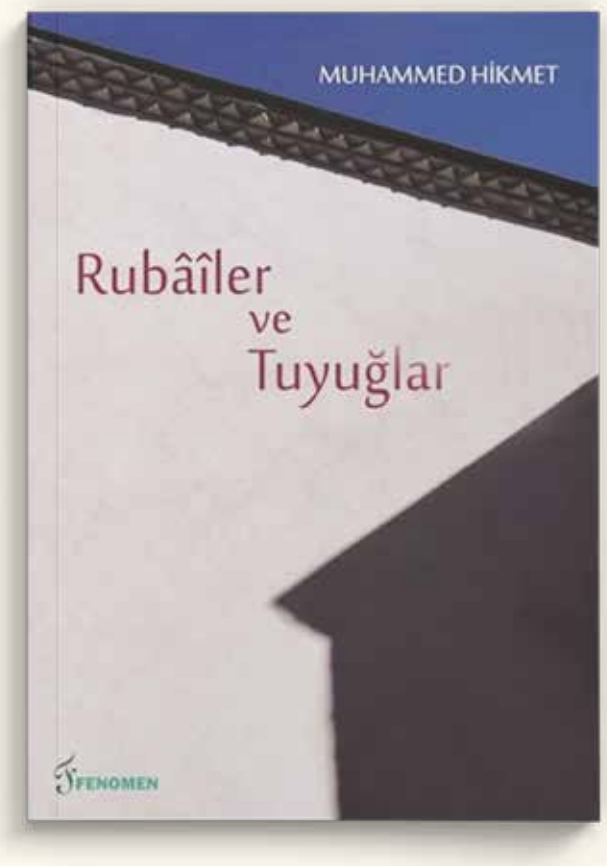

Rubailer ve Tuyuğlar

Şairi : Muhammed Hikmet
Yayınevi : Fenomen Yayıncılık
Basım Yeri : Erzurum
Basım Yılı : 2015
Sayfa Sayısı : 175

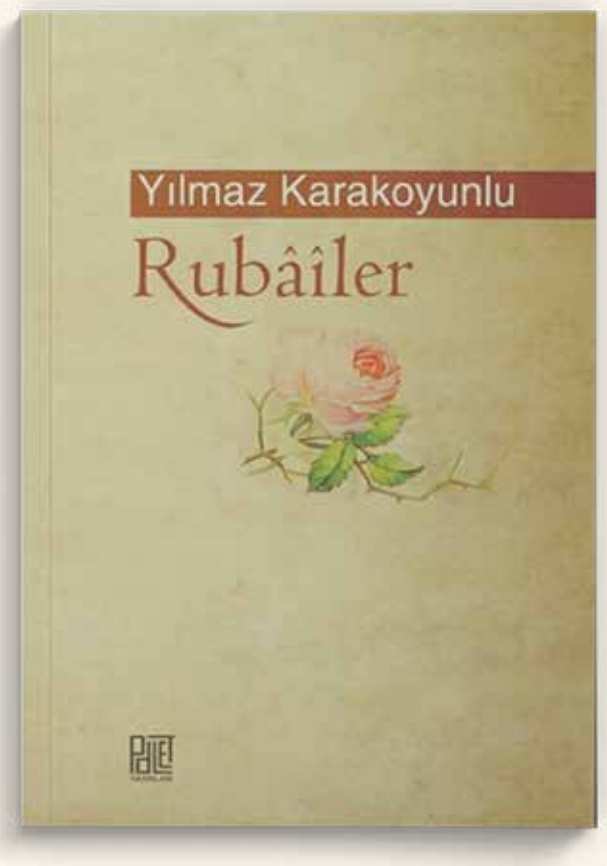

Rubailer

Yazarı : Yılmaz Karakoyunlu
Yayınevi : Palet Yayınları
Basım Yeri : Konya
Basım Yılı : 2014
Sayfa Sayısı : 174

Rubailerinizin değerlendirilmesini ya da yayımlanmasını isterseniz aşağıdaki e-posta adresine gönderebilirsiniz.

Şiirle kalmanız dileğiyle...

rubaidergisi@gmail.com